

خَطِ دَوْمِ پُولُسِ بَلَدِه ایماندارایِ تِسَالُونِیْکِی

سلام ها

۱ از طرفِ پُولُسِ، سِیلَوَانُسِ و
تِیموتائوسِ، تقدیمِ دَ جماعتِ ایماندارایِ
شارِ تِسَالُونِیْکِی که دَ آتِه مو خُدا و دَ مَولا
عیسیٰ مَسِیحِ تَعَلُّقِ دَرِید. ۲ فِیضِ و سَلامَتِی از
طرفِ آتِه مو خُدا و مَولا عِیسیٰ مَسِیحِ نَصِیب
شُمُو شُنِه.

شُکرگُزاری و دُعا

۳ برارو، مو باید همیشه خُدا ره بَلَدِه شُمُو
شُکر-و-سِپاس بُگی. اَرِه، دُرُست اَسْتِه که

امیطور کنی، چراکه شُمو دَ ایمان خُو خُوب
 رُشد-و-ترقی کدِید و مُحَبَّتِ پگ شُمو قد
 یگدیگه شُمو بے اندازه کلو شُدِه رِبی یِه.
 ۴ دَ امزی دَلیل خودون مو دَ مینکلِ جماعت
 های ایماندارای خُدا دَ بارِه شُمو اِفتخار مونی و
 از پایداری و ایمان شُمو دَ حالیکه آزارها و رنج
 ها ره تَحْمَل مُونِید، دَزوا تعریف مونی. ۵ تمام
 امزی چیزا ثابت مونه که قضاوتِ خُدا عادِلانه
 آسته و دَ نتیجه، اُو شُمو ره لایقِ ازی مینگره
 که دَ پادشاهی ازو داخل شُنِید که فعلاً از خاطرِ
 امزو پادشاهی شُمو رنج مینگرید. ۶ چُون دَ نظرِ
 خُدا دُرُسته که اُو زجر-و-شکنجه ره دَزو کسا
 بدیه که اونا دَز شُمو رنج رَسنده، ۷ ولے دَز
 شُمو که رنج مینگرید و ام دَز مو، خُدا آسودگی
 موبخشه. ای چیزا دَ اُو وخت رُخ میدیه که
 مولا عیسیٰ بے بلغه از منِه اَلنگه های آتش
 قد ملایکه های پُر قُدرت خُو از آسمو ظُهور
 مونه، ۸ و دَ کسای که خُدا ره نَمینخشه و از

اِنْجِيلِ مَوْلَايِ مَوْ عَيْسَى اِطَاعَتِ نَمُو كُنْه، جَزَا
 مِيدِيَه. ^۹ جَزَايِ اَزْوَا امِي اَسْتَه كَه اُونَا دَ وَسِيْلَه
 حُضُورِ مَوْلَا وِ دَ وَسِيْلَه قُدْرَتِ پُرْجَلَالِ اَزُو دَ
 هَلَاكْتِ اَبْدِي گِرْفَتَارِ مَوْشَه. ^{a ۱۰} دَمَزُو رُوزِ كَه
 اُو پَس مِيِيَه، مُقَدَّسِيْنِ اَزُو اُو رَه بَزْرُگِي-و-جَلَالِ
 مِيدِيَه، يَعْني تَمَامِ كَسَايِ كَه دَزُو اِيْمَانِ اُورْدَه
 اُو رَه حَمْد-و-ثَنَا مَوْگَه. شُمُو اَمِ شَامِلِ اَمَزُو
 كَسَا اَسْتِيْدِ، چِرَاكَه شُمُو شَاهِدِي اَزْمُو رَه كَه دَ
 بَارَه مَوْلَا عَيْسَى بُوْد، قَبُولِ كَدَه اِيْمَانِ اُورْدِيْدِ.
^{۱۱} پَس اَمَزِي خَاَطِرِ مَوْ هَرِ وِخْتِ بَلْدَه شُمُو دُعَا
 مُونِي كَه خُدَايِ مَوْ شُمُو رَه لَائِقِي اَزِي بَدَنَه كَه
 دَ دَعْوَتِ شِي شَامِلِ شُنِيْدِ. خُدَا دَزِ شُمُو قُدْرَتِ
 بَدِيَه كَه دَ تَمَامِ نِيَّتِ هَايِ نِيَكِ وِ كَارَايِ پُرْاِيْمَانِ
 كَامِيَابِ بَشِيْدِ، ^{۱۲} تَاكَه نَامِ مَوْلَايِ مَوْ عَيْسَى
 دَ بِيْنِ شُمُو بَزْرُگِي-و-جَلَالِ پِيْدَا كُنْه وِ شُمُو اَمِ

---

^{a ۹:۱} يِگِ مَعْني دِيْگَه اَمِ اِمْكَانِ دَرَه كَه اِيْنِي رَقْمِ بَشَه:
 اُونَا دَ نَابُودِي اَبْدِي گِرْفَتَارِ مَوْشَه وِ اَزِ حُضُورِ مَوْلَا وِ اَزِ
 قُدْرَتِ پُرْجَلَالِ اَزُو دُورِ مَوْشَه.

دَ وَسِيْلَهٗ اَزُو دَ مُطَابِقِ فَيْضِ خُدَايِ مَو و مَوْلَا
عِيْسَى مَسِيْحِ صَاْحِبِ عِزَّتِ-و-اِحْتِرَامِ شُنَيْدِ .

ظُهُورِ دَجَالِ پِيْشِ اَزِ ظُهُورِ عِيْسَى مَسِيْحِ

۲ اِ بَرَارُو، دَ بَارَهٗ پَسِ اَمْدُوْنِ مَوْلَايِ مَو
عِيْسَى مَسِيْحِ و يِگْجَايِ شُدُوْنِ اَزْمُو قَدِ
اَزُو، مَا اَزِ شُمُو خَاْهِيْشِ مُوْنُمُ ۲ كِهٖ اَكِهٖ يِگُو كَسِ
مُوْگِيَهٗ كِهٖ رُوْزِ پَسِ اَمْدُوْنِ مَوْلَا گَاهِ اَمْدَهٗ، فِكْرَايِ
شُمُو زُوْدِ پَاْشَانِ نَشْنَهٗ و وَرْخَطَا نَشْنَيْدِ، حَتَّى اَكِهٖ
يِگُو كَسِ اِدْعَا كَنَهٗ كِهٖ اَزِ رُوْحِ اَلْقُدْسِ يَا اَزِ كَلَامِ
خُدَا شُنَيْدَهٗ و يَا اَزِ طَرْفِ اَزْمُو كُدَمِ خَطِ دَرَهٗ .
۳ هِيْچِ كَسِ شُمُو رَهٗ دَمَزِي چِيْزَا بَاْزِي نَدِيَهٗ، چُوْنِ
پِيْشِ اَزِي كِهٖ اُو رُوْزِ بِيِيَهٗ، يِگِ شُوْرِيْشِ كُتْهٖ بَايْدِ
دَ ضِدِّ خُدَا رُخِ بَدِيَهٗ و اَمُو مَرْدِ شَرِيْرِ، يِعْنَى «بَاچَهٗ

نابود شدنی»^a باید ظهور کنه. ^۴ او قد هر چیزی
 که مربوط د خدا و پرستش آسته مخالفت مونه
 و خود خو ره از پگ کده کته تر فکر مونه تا
 اندازه که د خانه خدا داخل موشه و د اونجی
 ششته ادعا مونه که «ما خدا آستم». ^۵ آیا د
 یاد شمو نمنده؟ وختیکه قد شمو بودم ای چیزا
 ره دز شمو موگفتم. ^۶ و آلی شمو میدنید که
 چیزخیل مانع ظهور ازو موشه تا که او د وخت
 خو ظاهر شه. ^۷ و قوت مخفی بے قانونی و
 شرارت امی آلی کار کده ربی یه. لیکن یگو
 کس مانع آمدون آدم شریر آسته و دم روی شی
 ره گرفته ربی یه. و تا غیتیکه امو کس از پیش
 روی آدم شریر باله نشنه، آدم شریر آمده نمیتنه.

---

^a ۲:۳ «باچه نابود شدنی» یگ عنوان بلده «دجال» یعنی
 امو شخص آسته که د روزای آخر، فقط پیش از ظهور
 مولا عیسی، خود ره د دنیا نشو میدیه. او آدم، چون
 دشمن خدا یه، تا ابدالآباد د دوزخ پورته موشه و کاملاً
 تباہ موشه. ازی خاطر او «باچه نابود شدنی» گفته موشه.

^۸ بعد از و امو نفرِ شریرِ ظاهرِ موشه که مولا او
 ره قد پُفِ دان خُو نیست-و-نابود مونه، یعنی
 قد ظُهورِ خُو کاملاً او ره از بین موبره. ^۹ ظُهورِ
 امزو آدمِ شریرِ دَ مُطابقِ کارای شیطو دَ وسیله
 هر رقمِ قُدرتِ و چیزای عجیب و مُعجزه های
 دروغی معلومدار موشه، ^{۱۰} و او هر رقمِ فریبِ
 گُمراه کُننده ره اِسْتِعْمالِ مونه تا امو کسای ره
 که دَ راهِ مَرگِ رِبی اَسته، بازی بَدیه. و ازی که
 اونا نَخاست راستی-و-حقیقت ره دوست بَدنه،
 اونا نِجاتِ پَیدا نُمونه. ^{۱۱} دَمزی دَلیلِ خُدا اونا
 ره دَ زِیرِ تَثیرِ گُمراه کُننده میله تا اندازه که
 اونا امو دروغِ ها ره باور کُنه. ^{۱۲} دَ نَتیجه، تمامِ
 کسای که راستی-و-حقیقت ره قَبول نَکده، بَلکه
 از بَدی-و-شَرارتِ لِدَت بُرده، محکوم موشه.

دَ ایمانِ خُو اُستوار بُمَید

^{۱۳} پس ای برارو که عزیزای مولا اَستید، مو
 باید همیشه خُدا ره بَلده شُمو شُکر-و-سِپاس

بُگی، ازی که خُدا از اِبْتِدا شُمو ره اِنْتِخاب کده تا دَ و سِیله روح اَلْقُدس مُقَدَّس شُده از طَریق ایمان دَ حَقِیقت نِجات پَیدا کُنید. ۱۴ اُو شُمو ره دَ و سِیله خوشخبری از مو بِلدِه امزی نِجات دَعَوَت دَد تا که دَ بَزُرگی-و-جِلالِ مَولای مو عِیسیٰ مَسِیح شَرِیک شُنید. ۱۵ پس آی بَرارو، اُسْتوار بَشِید؛ تَعْلیم-و-رَواياتی ره که بَطُورِ زِیونی و یا دَ و سِیله خَط از مو حاصِل کدِید، مَحکَم بَگیرید. ۱۶ خُودِ مَولای مو عِیسیٰ مَسِیح و آتِه مو خُدا که مو ره مُحَبَّت کد و از رُوی فِیض خُو دَز مو تَسَلّی دایمی و اُمید نیک بَخشِید، ۱۷ دِل های شُمو ره ام تَسَلّی بَدیه و شُمو ره دَ هَر کِرْدار و کُفتارِ نیک قُوت بَدیه.

دِرْخاستِ دُعا

۱ آخِرِکار، آی بَرارو، دَ حَقِ اَز مو دُعا کُنید
 ۳ که کلامِ مَولا دَ تِیزی پَخش شُنه و دَ پِیشِ
 مَرْدُمِ دِیگِه ام اِحْتِرام پَیدا کنه، اُمُو رَقَم که شُمو

ام او ره د احترام قبول کدید. ۲ دُعا کُنید که مو از چنگِ آدمای فاسِد و بدکار خلاص شنی، چراکه پگِ مردُم ایماندار نییه. ۳ لیکن مَولای مو وفادار آسته؛ او شُمو ره قوی مونه و د مُقابلِ شریر-و-بدکار از شُمو مُحافظت مونه. ۴ وختیکه د باره شُمو فکر مونی، مو د مَولا عیسیٰ اطمینان دَری که هر دستوری که دَز شُمو بدی، شُمو او ره ام آلی و ام د آینده پوره مَونید. ۵ مَولا عیسیٰ دل های شُمو ره یاری کُنه تا مُحَبَّتِ خُدا و صبرِ مسیح ره خُوبتر پی بُبرید.

پرهیز از ثمبلی

۶ ای برارو، مو د نامِ مَولای مو عیسیٰ مسیح دَز شُمو اینی حُکم ره میدی: از هر برارِ مسیحی که ثمبلی مونه و د مُطابقِ تعلیم-و-روایاتی که از مو یاد گِرِفته عمل نَموکنه، دُوری کُنید. ۷ چُون خودون شُمو میدنید که چطور باید از مو سرمشق بگیری. مو د مینکلِ شُمو ثمبلی نکدی

^۸ و نانِ مُفْت ره از هیچ کس نخوردی، بلکه شاو
 و روز دَ زَحمت و مُشَقّت کار مُوکدی تاکه بارِ
 دوشِ یِگون شُمو نَشنی. ^۹ اُطور نییه که دَ بِلَه
 شُمو حق نَدشتی، لیکن خودون مو میخاستی که
 بِلده شُمو یِگ اَلْکُو بَشی تاکه از مو سرمشق
 بگیری. ^{۱۰} و حتی دَمزُو وخت که قد شُمو
 بُودی، اینی حُکم ره دَز شُمو دده بُودی: ”هر
 کسی که نمیخایه کار کُنه، اُو حقِ نان خوردو
 ره ام ندره.“ ^{۱۱} چُون میَشَنوُم که یِگون شُمو
 ثَمبل اَسْتید و هیچ کار نَمونید، بلکه ایله گوی
 اَسْتید. ^{a ۱۲} دَ امزی رقم آدما دَ نامِ مَولا عیسی
 مسیح حُکم میڈم و اونا ره نصیحت مَونم که دَ
 آرامی کار کده نان خُو ره بُخوره. ^{۱۳} و شُمو،
 آی برارو، از نیکی کدو مَنده-و-دِلزده نَشنید.
^{۱۴} اگه یِگو کس از گُفته مو که دَمزی خط
 نوشته کدی نَموشه، اوخته اُو ره نشانی کنید و

^{a ۱۱:۳} «ایله گوی» یعنی «دَ کارِ دیگر و چنگک

هُوش کَنید که قد ازو رفت-و-اَمَد نَکَید، تاکه
او از رفتار خُو شرمِنده شُنه. ^{۱۵} لیکن او ره
دُشمون خُو حساب نَکَید، بلکه او ره مِثلِ یگ
بِرارِ ایماندار سرزَنش کُید.

^{۱۶} دَ آخِر، سرورِ سلامتی دَز شُمو هر زمان و
دَ هر حالتِ صُلاح-و-سلامتی بدیه. مَولا قد پگ
شُمو بَشه. ^{۱۷} ما پولس، امی دُعا-و-سلام ره
قد دِستِ خود خُو نِوشته کدیم. دَ تمامِ نامه های
مه اینمی نشانی مه یه که ما امی رقم نِوشته
مُونم: ^{۱۸} فِیضِ مَولای مو عیسیٰ مسیح نصیبِ
پگ شُمو شُنه. آمین.